

Tuần 28: Quê hương trong tôi

1. Kiến thức trọng tâm

- Em học luyện từ và câu: Trạng ngữ chỉ phương tiện.
- Em học tìm hiểu cách viết bài văn miêu tả cây cối.

2. Đọc hiểu - Luyện tập

HƯƠNG VỊ NẾP QUÊ

(trích)

Vào những ngày cuối năm, chị em tôi háo hức chờ đợi những chiếc bánh chưng vuông vắn, đẹp mắt qua bàn tay điệu nghệ của bố. Mẹ tôi còn nấu thêm nồi rượu nếp, vừa để đặt lên bàn thờ ông bà vừa là món quà cây nhà lá vườn mời bạn bè, khách khứa ba ngày Tết. Ngày xuân, nhắp chén rượu nếp hạt cau với hương vị ngọt thơm, nồng đượm, cay cay nơi đầu lưỡi giữa tiết trời giá lạnh thì còn gì bằng.

Đã bao mùa nếp đi qua, chị em tôi cứ lớn dần trong sự tảo tần của bố mẹ. Cảm giác háo hức, trông đợi những mùa nếp mới, ngày Tết về trong tôi vẫn vẹn nguyên như ngày còn thơ bé. Và cánh đồng nếp hạt cau quê tôi vẫn tươi tốt, đưa hương mùa nổi mùa...

Xanh Nguyên

Câu 1. Vào dịp cuối năm, chị em tác giả háo hức vì điều gì?

- A. Háo hức chờ đợi những bộ quần áo mới.
- B. Háo hức chờ đợi những chiếc bánh chưng vuông vắn.
- C. Háo hức chờ đợi đón giao thừa.
- D. Háo hức chờ đợi bữa cơm tất niên bên gia đình.

Câu 2. Người mẹ nấu nồi rượu nếp để làm gì?

- A. Để đặt lên bàn thờ ông bà.
- B. Để làm món quà cây nhà lá vườn cho bạn bè.
- C. Để người bố uống vào dịp Tết hay những dịp quan trọng.
- D. Để đặt lên bàn thờ ông bà và là món quà cây nhà lá vườn cho bạn bè.

Câu 3. Chén rượu nếp có hương vị như thế nào trong những ngày giá rét?

- A. Ngọt thơm, nồng đậm hơi cay đầu lưỡi.
- B. Mùi hắc, khi uống vào thì có vị đắng.
- C. Mùi thơm, uống vào lại có vị đắng.
- D. Hơi cay nhưng mùi hắc, rất khó ngửi.

Câu 4. Khi lớn, hai chị em tác giả có còn háo hức chờ Tết như khi còn bé không?

- A. Hai chị em tác giả cảm thấy Tết không còn thú vị như trước nữa.
- B. Hai chị em tác giả không còn quan tâm đến ngày Tết nữa.
- C. Cả hai vẫn háo hức trông đợi Tết như khi còn nhỏ.
- D. Cả hai đều nhớ nhưng ngày Tết vì được nghỉ dài ngày.

Câu 5. Qua bài đọc, em cảm nhận được điều gì về tình cảm của tác giả đối với quê hương?

- A. Tác giả vô cùng biết ơn quê hương đã sinh ra mình.
- B. Tác giả luôn dành cho quê hương một tình cảm đặc biệt, dù ngày tháng có trôi đi thì tình cảm vẫn vẹn nguyên như lúc đầu.
- C. Tác giả yêu thương quê hương mình vì quê hương cho tác giả cảm nhận được không khí Tết vui vẻ và đầm ấm.
- D. Tác giả nhớ về quê hương vì quê hương là nơi có bố mẹ tác giả.

Câu 6. Đánh dấu x vào ô trống trước câu văn có trạng ngữ chỉ phương tiện:

	Ngày xưa ngày xưa , có Thỏ mẹ sống cùng hai chú Thỏ con rất xinh xắn.
	Với hộp bút màu , tôi đã vẽ nên những bức tranh đầy màu sắc.
	Vì trời vừa mưa lại vừa nắng , trên bầu trời xuất hiện cầu vồng.
	Bằng đôi tay khéo léo , em đã làm ra rất nhiều bông hoa bằng giấy xinh xắn.

Câu 7. Chọn trạng ngữ thích hợp để hoàn thành đoạn văn sau:

(Tháng trước / Ở nhà), ông nội có tặng em một con mèo tên là Miu. Miu là một chú mèo tinh ranh. (Với bộ móng vuốt sắc nhọn / Vì bộ móng vuốt sắc nhọn), chú khiến lũ chuột phải kinh hồn bạt vía, không còn chạy vào đâu được. Miu ăn cũng rất khỏe, nhất là khi có món cá khoái khẩu. (Bằng những cử chỉ thân mật / Bằng một giọng nói lạnh lót), hễ chú dụi cái đầu nhỏ xinh vào người em là em biết ngay chú đang đòi ăn.

(Theo Mai Chính)

MIỀN QUÊ

Tôi thầm nhớ một miền quê
Ước mơ thăm lại trở về tuổi thơ
Đồng xanh bay là cánh cò
Hương sen toả ngát mộng mơ những chiều
Vi vu gió thổi sáo diều
Bóng ai như bóng mẹ yêu đang chờ
Dòng sông, bến nước, con đò
Có người lữ khách bên bờ dừng chân
Xa xa vẳng tiếng chuông ngân
Bờ tre cuối xóm trong ngần tiếng chim
Tuổi thơ thích chạy trốn tìm
Cây đa giếng nước còn in trăng thề
Xa rồi nhớ mãi miền quê
Trong tim luôn nhắc trở về ngày xưa...

Theo Đức Trung

Câu 1. Tác giả thầm nhớ về điều gì?

- A. Tác giả nhớ về những thành phố xa hoa.
- B. Tác giả nhớ về quê hương của mình.
- C. Tác giả nhớ về hình ảnh đoàn thuyền đánh cá khi trở về đất liền.
- D. Tác giả nhớ về những bông hoa tung cánh nở rộ dưới ánh mặt trời.

Câu 2. Ước mơ của tác giả là gì?

- A. Tác giả ước mơ được trở về tuổi thơ, lúc còn vô lo vô nghĩ.
- B. Tác giả ước mơ được quay trở về xây dựng quê hương.
- C. Tác giả ước mơ được hít thở không khí trong lành của làng quê.
- D. Tác giả ước mơ được ăn những món quen thuộc, mộc mạc, dân dã.

Câu 3. Tuổi thơ của tác giả gắn liền với những hình ảnh nào?

- A. Cánh đồng, cánh cò, bóng mẹ, bờ tre.
- B. Cánh đồng, cánh cò, bóng mẹ, bờ tre, cây đa.
- C. Cánh đồng, cánh cò, bóng mẹ, bờ tre, cây đa, con trâu.
- D. Cánh đồng, cánh cò, bóng mẹ, bờ tre, cây đa, giếng nước, ánh trăng.

Câu 4. Em hãy cho biết ý nghĩa của hai câu thơ cuối:

- A. Khi rời xa quê hương, tác giả luôn nhớ về nơi chôn rau cắt rốn của mình.
- B. Tác giả luôn muốn được trở về với tuổi thơ.
- C. Dù ở bất cứ nơi đâu, tác giả cũng nhớ về quê hương của mình, luôn muốn được một lần quay trở về tuổi thơ.
- D. Tác giả đã rời xa quê hương của mình.

Câu 5. Qua bài thơ, em cảm nhận được điều gì?

- A. Tình cảm và nỗi nhớ của tác giả dành cho quê hương của mình.
- B. Hình ảnh quê hương của tác giả.
- C. Những âm thanh của cuộc sống nơi đồng quê.
- D. Con người mộc mạc của quê hương tác giả.

Câu 6. Em hãy nối dấu ngoặc kép trong các câu văn sau với tác dụng của nó:

Bài thơ “Quê hương” của tác giả Đỗ Trung Quân với những lời thơ đậm chất trữ tình và sâu lắng đã để lại ấn tượng sâu đậm trong lòng em.		Đánh dấu phân tích dẫn trực tiếp.
Mình thủ thỉ với mẹ: “Con rất yêu quê hương mình.”.		Đánh dấu tên tác phẩm, tài liệu.
“Quê hương là chùm khế ngọt/ Cho con trèo hái mỗi ngày”, những lời ca ấy luôn vang vọng trong tâm trí em.		Đánh dấu lời đối thoại.

Câu 7. Đúng ghi Đ, sai ghi S. Tác dụng của dấu ngoặc kép trong câu văn sau:

“*Những ngày thơ ấu*” của tác giả Nguyên Hồng có nội dung chính là những kỉ niệm đau buồn, tủi cực của đứa trẻ được sinh ra trong một gia đình luôn bất hòa.

Đánh dấu phân tích dẫn trực tiếp.	
Đánh dấu tên tác phẩm, tài liệu.	
Đánh dấu lời đối thoại.	

Câu 8. Em hãy điền dấu ngoặc kép vào vị trí thích hợp trong đoạn văn sau: (làm vở)

Câu chuyện Lòng biết ơn của con cáo mượn hành trình trả ơn của loài cáo, để từ đó khuyên răn mọi người giá trị của lòng biết ơn. Dù chỉ là một con vật bé nhỏ và nó có thể không cần phải trả ơn ông lão khi được cứu, nhưng nó đã chứng minh rằng bản thân con vật cũng có tình người. Thật cảm động khi con cáo rất nhiều lần chịu khổ để trả ơn ông lão.